

тѣ-тѣ, коѣ-то си сѣ отбрали да работять, банкы-ты бывать:

1) Джиро-банки; 2) Депозитны банки; 3) Банки за сконтируваніе; 4) Банки за издаваніе бонове възъ себе (банкноты); 5) Банки за даваніе на заемъ; 6) Банки за заиманіе срѣщѣ залога отъ неподвиженъ имотъ; 7) Банки, кои-то ся наричють Кредитны заведенія, и най-сѣтнѣ 8) Банки за народа.

Джиро-банки-ты сѣ наречены така отъ италіянскѣ-тѣ думѣ джирум, коя-то ще каже крѣгъ, колело; съ това имя ся наричють оныя банки, на кои-то работы-ты ся врьтять измежду нѣколко тръговцы на едно сѣщо мѣсто. Джиро-банки-ты сѣ ся начнѣли най-напрѣжь, отъ всѣчкы другы. Едно врѣмя, кога-то было страшно да ся прѣпрацать пары насѣмъ нататѣкъ изъ града, па и по дома не было сигурно да ся дръжять много пары, тръговци у единъ сѣщый градъ ся сговаряли помежду си да си събирать вси пары-ты и да ги дръжять на едно сигурно мѣсто, па у еднѣ книгѣ да ся отвори всякому по една смѣтка, за колко-то пары е оставилъ, та кога-то единъ купи нѣчто отъ другого, тогава отъ готово-то на оногова, кой-то е купилъ, да ся прѣнася, колко-то трѣбува на дѣлѣ-тѣ на оня, кой-то е продалъ. Что-то ималъ нѣкой да плаща другому, то ся само сваяло отъ суммѣ-тѣ му въ смѣткѣ-тѣ, та ся додавало при суммѣ-тѣ на оня, кому-то имало да ся плати. А зачто-то тръговци-ти у банкѣ-тѣ оставяли монеты отъ различны дръжявы съ различнѣ стойность, даже и слитѣцы (кюлчета) злато и срѣбро, а въ старо врѣмя всяка дръжявица си имала свои особены монеты, па между тѣхъ и много подправены (калпавы), то джиро-банки-ты за да ся не мамятъ